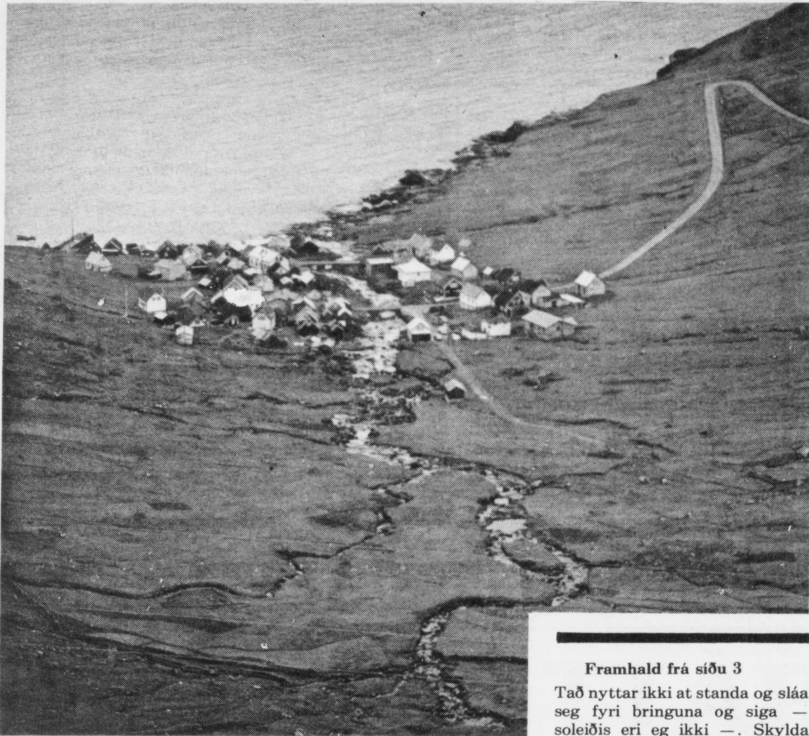

Sámal Petersen í Funningi:

Kemur Funningsvegurin ikki so kunnu Gjógv og funningur ikki vera til sum bygdir longur

Funningur

Sámal Petersen, bygdaráðslimur í Funningi, sigur, at tað sær ikki soleiðis út, at vegurin kemur í bræði. Hann sigur, at málið er meiri enn 10 ára gamalt. Longu í 1963 varð eitt ynski frá funningsmonnum og gjáarmonnum lagt fyrri táverandi landsstýrismannin í kommunalmálum um vegagerð millum Funning og Funningsfjørð. Dentur varð lagdur á, at har er ein fjørður, sum liggur væl fyrri at brúka í sambandi við tann fongrika norðhavsróðurin nú í mong ár. Málið varð lagt fyrri tingið, sum í 1966 samtykti, at farast kundi undir eina stigvísu vegagerð — eftir sama mynstri sum vegagerðin í Elduvík. Í fyrstu syftu skuldi jústast so mikið, at upp-mátarungu kundu gerast.

Ónøgd við støðun

Sámal Petersen sigur, at fólk í Funningi og við Gjógv eru sera misnøgd við støðuna. Hann sigur, at hann bæði sum bygdaráðsformaður og bygdaráðslimur í Funningi hevur verið í støðugum sambandi við landsstýri, figgjarnevnd, vega- og havna-nevnd og landsverkfrøðingin, uttan at størvegis er hent. Í 1973 og 1974 vórðu tilsamans fyra kilometrar av veg útstungnir.

Tað fyrsta, sum varð uppmált, varð gjørt av einum privatmanni, sum eisini gjørdi eina kostnaðarætlan fyrri báðar kilometrar, og sum lógu um tvær milj. kr.

Nú siga teir, at øll vegagerðin upp á 7–8 kilometrar skal kosta einar 19 milj. kr. Men tað trúgva vit als ikki uppá, sigur Sámal Petersen, sum upplýsir, at í 1972 samtyktu Funnings og Gjáar kommunur eitt uppskot um at stuðla havna-byggingini í Elduvík, treytað av at vegurin millum Funning og Funningsfjørð varð gjørdur.

Eingin framtíð á Eiði

Fólk í Funningi og við Gjógv hevur víðhvert verið í fiskararbeiði á Eiði, men Sámal Petersen sigur, at eftir hansara meting eru eingi framtíðarmøguleikar hjá funningsmonnum og gjáarmonnum á Eiði.

Vit sleppa ikki framat fyrr enn okkurt arbeiði er til avlops har í bygðini, sigur Sámal Petersen. Hann heldur, at vegurin millum Funning og Funningsfjørð er av so stórum týðningi, at hvørki Funningur ella Gjógv fara at hava móguleikar sum bygdir, um hann kemur.

Framhald frá síðu 3

Tað nyttar ikki at standa og sláa seg fyrri bringuna og siga — soleiðis eri eg ikki —. Skylda okkara sum menniskju er at berjast móti tí ónda innan í okkum og fara ímillum, tá onnur

inna óndskap. Men tað ætla so tit mótmælisundirskrivarar ikki. — Tað viðkemur okkum ikki, sigur skrivari KFUM's Meinhard Hansen — so vita vit tað. Fór rættargongdin móti Jesusi fram í Føroyum í dag, er lítið at ivast í, at tit 99 mótmælisundirskrivarar vóru teirra millum, sum rópaðu — gevið okkum Barabas, hin øðkymlar okkum bara við sínum ørvitistosi og spillir børn okkara. Vit vilja ikki verða órógvad.

Eg stempli tykkum, og tá serliga KFUM skrivaran Meinhard Hansen, sum forherðaðan og harðhjartaðan hyklara, skaðmann, sum ikki eingang í eini alheims benarviku orka at hoyra neyðarrópið frá einum líðandi fólk og ikki minst frá mordarum teirra.

Tit krossfesta Jesus hvønn dag. Tann silvur ella gullkrossur, sum tit bera undir øsinum, er lættur at bera, ólíka lættari enn hin, sum Jesus bar, hann var av træ og var ógvuliga tungur.

Nei, hvat kemur annara neyð tykkum við? bert tit sleppa at drekka tykkara vamlisliga missionska hugnaðarkaffi í frið, meðan smábørn í Afrika draga garnarnar eftir sær. Eg vóni og biðji til, at onkur biður fyrri, at hørdi hjørtu tykkara skulu gerast bleytari.

Hava tit ikki fatað, at tað, sum varð umtalað í útvarps-samrøðuni, gerst og fer fram nú í lesandi løtu, og tit hava ikki tíð at støða á í bønnum tykkara og biðja eina stutta bøn fyrri teimum, sum liða í Afrika í dag. Men í staðin nevna tit útvarpið og meg fyrri bølmen. Eg skal enda við at siga — Skaparin gævi, at tað, sum eg bar upp aftur í útvarpinum, var skaldskapur og ósatt.

Fraser

Óli í Áarstovu

Sambært útvarpslýsing mikudagin verður ein útróðrarmaður hjástaddur undir finafloksveitsluni í Klaksvík í morgin!

— o —

Á tingi møtir ein prestur fyrri Erlend. Á fólkatingi er ein annar prestur varðamaður hansara — hvør prestur man vera næstimaður hansara á Fjúrtaða?

— o —

Uppgávan hjá trygdarlag-regluni í Spania er at syrgja fyrri, at fólk kenna seg ótrygg.

— o —

Um sannleikin avgjørt skal við í blaðið, so set hann á eina av teimum aftastu síðunum, segði blaðstjórin . . .

Kann góðheitin sita hendur í lumma?

Nýggi skrivari KFUM's sigur í samband við hin nógva umrødda útvarpsleikin: Hvi skulu vit hoyra slíkt? Hvat hava vit við teir at gera?

Hvat meina tit við tykkara alheimsbøn? — orsaka at eg spyrji. Er tað fyrri tykkara egnu sjálgvøðu og persónligu frelsu, at tit biðja fyrri kristnum og heidnum? At tit senda út ytrmissionerar, helt eg m. a. vera, tí at tey litaðu fólkasløgin viðkomu tykkum, — og at tit hildu tykkum vera ment at gera nakað fyrri tey.

Vælsignaði maður, upp í verðuleikan um hesar útsendu gudsmenn, hoyrir so sanniliga verðuleikin um teir hvitu dev-

arnar, ið vinna seg ríkar av at morla og drepa frá hond svørtu medmenniskju okkara í Afrika. Av virðing fyrri svørtum medmenniskjum okkara skal hesin verðuleikin eisini fram. Eg eri fullvisur um, at tað er hópur av hvítum, sum vita um henda devulskap, men hugsa sum KFUM-skrivarin: Hvat hava vit við teir at gera?!!! Vit vita t. d., at 100 slíkar persónar finnast í Føroyum.

Tí er at gleðast um, at útvarp okkara ikki situr við faldaðum hondum og botni fyrri eygu av berari góð- og penheit, men hevur dirvi til at minna okkum á, at tað er moralska skylda okkara at stríðast fyrri, at næsti

okkara ikki verður vanvirðisliga viðfarin, sama á hvørjum parti á jarðarknøttinum hann býr. Menniskjusunurin kom at standa undir nógvum, sanniliga. Men hetta KFUK og -M sjokkið mann hann eisini fara at tola. Menniskjusunurin hoyrði ikki til tey passivu, men tú skilur hann væl, tá hann í eini tungari løtu suffaði og segði: Sanniliga, tey vita ikki, hvat tey gera.

Eyðun Johannessen

E.S.:

Hvussu mong av teimum 100 undirskrivarunum hoyrdu í grundini »Frásøgnina frá einum leiguhermanni?»

Miele

Søla
og
Service

pf

eleKtra

Dr. Jacobsensgøta 20 - telefon 11330
3800 Tórshavn